

ענין הקדמת וישמע יתרו למ"ת. הוא ללמד דעת. לבל יתייאש שום איש ח"ו החפץ בחיים האמיתיים. ורואה בעצמו כי כבר עברו עליו עידן ועידנין. ואין נוגה לו להאיר עיניו ממחשכים. ושיטעום טעם חיים. ומהקדמה זו יחלץ חושים לבטוח בד' ולצפות לישועה. אם יתרו שלא היה הורתו ולידתו בקדושה. זכה להתקרב. ק"ו איש הישראלי. נצר מטע כרם ד'. בוודאי יוסיף אומץ לצפות ולשמע וללמוד. עד עת בוא ישועתו. כמאמה"כ האלקי מקרוב אני. וגו'. וכמבואר במד' אני הוא שמקרב ואיני מרחק. וכמאמה"כ בחוץ לא ילין גר. דלתי לאורח אפתח. כי דלתי שמים פתוחות. וכל איש יש לו לצפות שיבוא היום שיתקבל לאורח. וזהו אשרי אדם שומע לי לשקוד על דלתותי יום יום. כי היא עצה לאדם שיהיה שומע ומיחל ומצפה. ואל יתייאש ח"ו. וע"י מה לשקוד על דלתותי יום יום. ואל יפול לבו על מה שעבר עליו מן הזמנים. רק ישקוד על דלתי שמים. ויהיה שומר ומצפה יום יום. אולי זה היום ירוחם ויתקרב. ויאירו עיניו באור החיים: ספר תורת אמת

מפני אשר ירד עליו ה' באש. ע"ד שאמר א"א אדומ"ר זצוק"ל ככתוב כי ה' אלקיך אש אוכלה הוא ועד"ז הוא כאן אשר ירד עליו ה' באש. כי היה ירדת והתגלות הש"ת ע"י אש שלמטה. כי כל השלמות של האדם הוא האש כשבויער לבבו לתורה ולתפלה ולמצות וע"י זה האש היה עליהם התגלות הש"ת ע"י האש ואתערותא של כל אר"א: ספר בית אהרן

ויעל עשנו כעשן הכבשן. עשנו הוא בחי' עש"ן שדברנו יש לו עליה. כעשן הכבשן. כפי מה שהוא כובש את בחי' עש"ן: ספר בית אהרן

דברי וסיפורי צדיקים

אנכי ה' אלקיך. סיפר הרב"צ אוסטראווער ז"ל ששמע מפ"ק הרה"ק הרבי מאלכסנדר זצוקללה"ה בזה"ל מעולם לא אמרתי "אני" [איך בל"א] כי לשון איך שייך להקב"ה, וז"ש "אנכי ד' אלקיך" וכו' עכלה"ק: ספר שש"ק

לא תגנב. הה"ק בעל שפת אמת מגור זצ"ל סיפר בעת שבא פעם ראשונה לקאצק ראה בכל צרכי הבית המה מתנהגים שלא עפ"י סדר ובלי השגחה, ועי"ז ה' חסר כמה פעמים איזה חפץ מבית ע"י גנבות שהי' שכיח תמיד, והמשמש ר' פיבול, ה' צוח על הרבנית ע"ה, בזה"ל ולמה לא יגנבו, עם איז אללעס אפען אין הפקר אהן השגחה, ויהי כי שמע זאת הה"ק מקאצק זצ"ל צוח בקול גדול, פיבול, הא כתיב, "לא תגנוב", ובשעת ששמע הה"ק בעל שפת אמת זצ"ל את הקול של הה"ק מקאצק ה' נדמה לו שאין באפשרות לגנוב שום דבר מחמת הלאו, של לא תגנוב, כן ספרו חסידים זקנים שדבר זה הביא הה"ק בעל שפת אמת זצ"ל מקאצק בפעם ראשונה: ספר שיח שרפי קודש

שמעתי אומרים בשם הבעל שם טוב זלה"ה דאם זוכים ישראל שמתקדשים ומטהרים עצמם בתורתו ובמצוותיו, שומעין תמיד קול ה' מדבר, כמו במעמד הר סיני, עד כאן שמעתי ודברי פי חכם חן: (כתר תורה פרשת יתרו): ספר בעל שם טוב

בערב שבת בתפילת מנחה וקבלת שבת מעלין כל אותן הדיבורים והמצוות של כל השבוע, שאז הוא עליית העולמות: (כתר שם טוב ח"ב דף ד' ע"ב, ליקוטי אמרים דף ד' ע"ב): ספר בעל שם טוב

נהג מרון הקדוש רבינו ישראל בעל שם טוב זי"ע להאריך בסעודה שלישית עד הלילה הרבה: (זוהר חי בהקדמת בראשית דף י"ד ע"ב): ס' בעל שם טוב

וישמע יתרו. אמר ע"ז הגה"ק מוהרמ"ם זצ"ל מקאצק בזה"ל "יתרו האט דערהערט": ספר שש"ק

וישמע יתרו. שמעתי בשם הרה"ק וכו' הר"ר שמואל מקארוב זצ"ל על מה שפרש"י ז"ל מה שמועה שמע ובא וכו' קריעת יום סוף אמר שעיקר ה' קשה לרש"י ז"ל מפני מה בא, הרי ה' יכול משה רע"ה לכתוב לו את התורה בכתב ולשלוח ליתרו לביתו, וע"ז השיב רש"י ז"ל קריעת יום סוף ומלחמת עמלק, הרי שראה שאחר קריעת יום סוף עוד ה' יכול להיות מלחמת עמלק, בודאי גם עמלק שמע מקריאת יום סוף הניסים הגדולים אשר עשה הש"ת עם ישראל, ולא השגיח ע"ז, רק עשה מלחמה עם ישראל, ודאי גרם לזה משום שהי' עמלק יושב בביתו ולא הלך אחרי ישראל משום זה נתקרר ובא לישראל למלחמה, וכאשר שמע יתרו זאת באם שהאדם יושב בביתו נתקרר אעפ"י שיודע מהנסים והנפלאות, עי"ז בא יתרו למדבר, וזהו תירץ מספיק מה שצריך האדם ליסע לצדיק הדור דוקא לביתו ממש, ולא די לו בספרי מוסר ללמוד בביתו, והבן: ספר שיח שרפי קודש

בחודש השלישי לצאת בני"י מאמ"צ ביום הזה באו מדבר סיני. שמעתי בשם הר"ר העניך מאלכסנדר זי"ע, דהנה הרמב"ם ז"ל חשב שלשה עקרים, מציאות השם, השגחה פרטית, תורה מן השמים, ובמצרים נודע להם ונתברר להם העיקר מציאות השם וגם ראו העיקר הזה היינו השגחה מן הג' עיקרים ולא היו יכולים לקבל התורה כ"א בשני עקרים הקודמים וזה פי' הפסוק בחודש השלישי לצאת היינו בחודש השלישי שהוא תורה מן השמים ביום הזה באו מדבר סיני כלומר במדריגה זה באו למדריגת מדבר סיני היינו שיכולים להפקיר עצמם כמדבר סיני: ספר שיח שרפי קודש

על התורה ועל העבודה

לדרכינו. ונדע יותר להתלוצץ. אך הה"ק זי"ע הרגיש בדבר, והיה כבואם פנימה שאל אותם הה"ק זי"ע אם יודעים פי' החומש, ואף שהי' בלבם לשחוק מה זה שואל אותם הה"ק. כי אף פי' הגמ' יודעים. אעפ"כ השיבו שיודעים. ואז הי' שואל אותם הה"ק זי"ע פי' הפסוק, לא תעלו במעלות על מזבחי כו' ואומרים לו פי' הפשוט. והוא הקדוש השיב להם שפי' הפסוק כך הוא לא תעלו במעלות כמו תמעל מעל. בזה"ל עטץ זאלט נישט פעלטשין, על "מזבח" על הצדיק הנקרא מזבח, אשר לא תגלה ערותך עליו. כדי ער זאל נישט אויס זאגין דיין שאנד, ואח"כ הי' מגלה להם את עונותיהם שעשו מנעוריהם ועד עתה והחזיר להם בתשובה שלימה: ספר שיח שרפי קודש

ולא תעלה במעלות על מזבחי וגו'. החי' הר"מ זצ"ל אמר כמה נאה משלת התורה משל למה"ד לשני סומים שרצו לעלות על הגג ובקשו עצות ונטל אחד סולם ואחד נטל דף והניח בשיפוע ושניהם עלו אולם ההפרש זה שעלה על הסולם בכל מעלה ומעלה הי' יודע כמה הוא יותר גבוה וכמה מעלות יש לו לעלות עוד וזה שעלה על הדף כל כמה שלא הי' עדיין על הגג לא הי' יודע היכן הוא וכמה גבוה הוא: ספר שיח שרפי קודש

שמעתי מספרים אשר בימי הבעש"ט הקדוש זצלה"ה אירע לאחד שיצרו הרע בער בקרבן, ומסר את עצמו לכפירה חס ושלוש, ועל ידי זה שהיה רגיל תמיד לקיים סעודת מלוה מלכה, פיתהו איש אחד על פי ציווי הבעל שם טוב שיקיים גם עתה קודם הכפירה סעודה זו, וכשהתחיל לטעום מסעודה זו נשתנה דעתו לטובה וניצול: (מנחת שבת דף קי"ח ע"ב) ספר בעל שם טוב עה"ת פ' יתרו

לימוד אור החיים הק' בחבורה ליל ששי 8:30pm

בשב"ק פ' יתרו נסע השינווער רב לאביו הק' הצאנזער רב והתעלה מאד, וחשב שאם יסע לחג השבועות בוודאי יהא יותר התעלות אבל למעשה לא היה כן, אַז ש"ק פ' יתרו איז ג'ווען העכער (שש"ק פ' יתרו היה יותר גבוה): מפי השמועה

איתא בגמרא. כל מודים שבשבת ניתנה תורה לישראל. היינו בכל שבת נותן הקב"ה התורה לישראל. ולא בשבת בלבד אלא בכל יום. והראי' שאנו מברכין בכל יום נותן התורה ולא נתן. רק שנותן התורה בכל יום. ובאמת עיקר נתינת התורה היא מה שאנו מקבלין עלינו בכל יום קדושתו של הקב"ה ואורו וחיותו של הקב"ה. ואנו עושים בכל יום מצות של הקב"ה. זה קבלת התורה בכל יום מחדש. וההכנה לזה הוא יום השבת. כי אם לא הי' להם יום השבת לא הי' קיום לששת ימי המעשה. וזהו כלל גדול ששת ימים תעשה מלאכתך. שמחוייבים אנו לקבל התורה בכל יום ולקבל ולקיים מצות השי"ת בקדושה וטהרה וחיות הקב"ה שזהו קבלת התורה. ומחוייבים אנחנו לעשות מלאכה בששת הימים. היינו כפי דאיתא במדרש ויניחהו בגן עדן לעבדה. זה מצות עשה. ולשמרה זה מצות לא תעשה. ובשבת שאין בו בירורים כתיב וביום השביעי תשבות שאין בו שום מלאכה רק לייחד עצמו להשי"ת ולשמוח בקדושת השבת. מעין עוה"ב יום שבת מנוחה. וזהו קבלת התורה וד"ל: ספר בית אהרן

קבלה מקודש הקדשים ורוח אפינו הבעל שם טוב זצ"ל כי כשצריך למקוה וטובל את עצמו פעם אחת, לא יזיק לו בשום אופן: (משמרת שלום בדיני השכמת הבוקר סימו ב') ספר בעל שם טוב - פ' יתרו

ויהי קול השופר הולך וחזק מא"ד. מא"ד הוא אותיות אד"ם כי כל מה שמספר הכתוב מהקולות וברקים אינו דבר חידוש לפני השי"ת. רק הכל הוא לימוד להאדם לעולם. כי קבלת התורה היא נצחית בכל דור ודור ובכל זמן וזמן: ספר בית אהרן

משה ידבר. דיבר אין כתיב כאן רק ידבר בלשון עתיד. כי עתיד הוא בכל דור ודור לדבר עם כל אחד ואחד. לכל מי שבא לטהר ולקבל עליו עול תורה מדבר משה עמו. והאלקים יעננו בקול. להכניס הקול בהדבור ולייחד הקול עם הדבור והמחשבה וצריכין מאד לשמוח בקבלת התורה כי כאו"א מקבל לפי כוחו וערכו. וצריך להאמין כי בוודאי עתה ישוב מאולתו ויזדכך ויהיה זך: ספר בית אהרן

לא תחמוד. שמעתי בשם הה"ק הר"ר חה"נ מאלכסאנדר זי"ע. מה שפירש האבן עזרא על לאו דלא תחמוד דהקשו איך שייך לאו על החמדת הלב. ואמר, וכי יעלה על דעת הכפרי ליקח את בת מלך כמו כן צריך שלא יעלו על לב האדם החמדה, ואמר הה"ק הנ"ל שנוכל להבין ג"כ איפכא איך יעלה על דעת בת מלך ליקח את הכפרי והבן: ספר שיח שרפי קודש

ולא תעלה במעלות על מזבחי אשר לא תגלה ערותך עליו. פעם אחת עלה על דעת שני אנשי בליעל ליסע להה"ק הר"ר העניך מאלכסנדר זי"ע לידע ממה להתלוצץ ויבואו שמה וקיבלו שלום, וכל העת שהיו שמה ראו הרבה דברים אשר אין דעתם המזוהם סובלתן. דרך הקודש של הה"ק מאלכסאנדר זי"ע, והי' כל דבר לשחוק בעיניהם והי' כשהי' רוצים ליסע לדרכם בלי פרידת שלום מהה"ק זי"ע. אמר אחד לחבירו נבואה גם הפעם הזה לקבל פרידת שלום קודם נסיעתינו

יוצא לאור ע"י מכון בית צדיקים - שידלוב סטאשוב
A project of Cong. Tiferes Zvi - Mailing address:
714 Park Ave Lakewood NJ 08701-2025;
ברשות ובהדרכת גדולי התורה chizuk620@gmail.com
לקבל הגליון, בלה"ק ובענגליש "באר היטב", או שיעור באידיש, וכן להקדיש גליון לזכות, לרפ"ש, לע"ג או לזכות את הרבים - אחב"י ביותר מד' אלף מקומות בעולם קע"ה כ"י להתקשר להנ"ל, יידכסם נפתלי הירצל גאנצווייג
Contact us to dedicate etc. received by thousands globally

שמעתי ממורי ומחותני הרב הקדוש מרוזין זצ"ל שסיפר כי הר"י בעל שם זצ"ל כאשר התפלל פעם אחת מנחה ערב שבת בשדה, התקבצו אליו צאן הרועים בשדה וצעקו כולם כל עת תפילתו, ואמר כי הריב"ש העלה אז בתפילתו כל מדריגות הנמוכים, עד שגם הבהמות והצאן היה להם דעת להכיר את קונם, וצעקו כולם לה' עמו: (דברי אלימלך פרשת בחוקותי, וברמזי שביעי של פסח) ספר בעל שם טוב - פ' יתרו אות ל'

ברוך שהחינו וקימנו לט"ו שנים של הרבצת התורה, ויה"ר על העתיד עד ביאת גואל צדק בב"א

בס"ד יצא לאור מחדש ספרי "אוסף הגליונות על התורה ועל העבודה" ד' חלקים, {שנת תשס"ט, תש"ע, תשע"ה, תשע"ח}, וספר "באר היטב" מכמה שנים